Узнаўленне тэксту Слуцкага Евангелля разлічана на шырокае кола спецыялістаў, якія займаюцца вывучэннем пісьмовай спадчыны.

Тэкст рукапісу ўзнаўляецца з захаваннем яго дзялення на лісты, слупкі, радкі.

Злітна напісаны тэкст разбіты на паасобныя словы.

Тэкст рукапісу ўзнаўляецца літара ў літару; захаваны літары, якія не ўжываюцца ў сучаснай беларускай мове: и, ъ, ѣ, ꙋ, ѡ, ѧ, оу, ꙗ, ѕ, ѫ, ѳ, ꙓ, ѱ, ѯ, ѵ, ѵ: фарисѣе, емꙋ, мноѕи, кѫпцоу, ѳома, твоѧ, ꙗдоша, кѡшъ, боудѫ і інш.

Захавана ўжыванне вялікіх і малых літар.

Лігатуры (злітныя напісанні дзвюх, трох літар) узнаўляюцца асобнымі літарамі: прѣжде, лоукавьствїа.

Літары з лікавым значэннем узнаўляюцца без змянення, з захаваннем цітлы, кропкі, коскі, знака тысячы: глава .н҃ѳ, глава а҃, стихѡв, ҂в҃.

У прыведзенай ніжэй табліцы паказана лікавае значэнне літар.

	адзінкі	дзесяткі	сотні	тысячы
1	а	і	ρ	҂а
2	в	к	с	҂в
3	г	λ	т	
4	д	м	ү	
5	є	н	ф	
6	ѕ	ѯ	х	
7	з	о	ѱ	
8	и	п	ѡ	
9	ѳ	ч	ц	
I • 1		L • 50		M • 1000
V • 5		C • 100		
X • 10		D • 500		

Вынасныя літары ўносяцца ў радок у адпаведным месцы слова і выдзяляюцца курсівам: бѣ*д*ны, къ ѡвца*м*, виногра*д*, по*до*бное, оум*а*, хероувимѣ*х*.

Знак цітлы захоўваецца, перадаецца ў адным графічным варыянце і ставіцца над адпаведнай літарай: Г҃и, ѡ҃ца, с҃не, сп҃сти, оуч҃нкѡ*м*, ц҃рквныи і інш.

У тэксце апускаюцца надрадковыя знакі, якія не мелі гукавога значэння, аднак пакідаецца паерык (ˢ і ‶): арˢхитриклінъ, вˢ римѣ, четыре*м*ˢ, сˢписано, коне*ц* не*д*. сырно‶.

Радковыя знакі (знакі прыпынку і інш.) узнаўляюцца ў адпаведнасці з іх размяшчэннем у рукапісе: Пѡ*до*бное же ѡрлоу, нашествїе ст҃аго дх҃а ꙗвлѧеть.

Словы, літары, радкі, напісаныя фарбамі, выдзяляюцца тлустым шрыфтам: сьи есть въистиноу сп҃съ мироу хс҃. **ко*ц*, не*д*.**